

Светосавска академија у Мојковцу: Заблагодаримо Св. Сави који нам је освијетлио пут што води у Небо

У Центру за културу „Ненад Ракочевић“, у Мојковцу, у сриједу 24. јануара 2024. године, одржана је, у организацији Епархије будимљанско-никшићке и мојковачке Црквене општине, Светосавска академија.

Светосавском сабрању, преносећи благослов Епископа будимљанско-никшићког г. Методија, обратио се архимандрит Данило (Трпчевски), игуман манастира Ђурђеви Ступови, поздравивши руководство Општине Мојковца, свештенство, монаштво и бројне Мојковчане.

„Није лако говорити у име Владике, а није лако говорити о Светитељу Сави, није лако говорити, а још теже је живјети као што нам је Свети Сава заповједио да живимо сви у слози, у миру и љубави. светитељ Сава, архиепископ српски је после Христа за Српску православну цркву, утемељитељ, он је основ и почетник, он је испосник, био је велики ктитор и учитељ и измиритељ и подвижник, човјек пун љубави од кога су сви светитељи узели узор и кренули његовим путем“, рекао је о. Данило, напомињући да се у тропару каже да је Светитељ Сава пут који ходи ка животу вјечном.

„Тај пут, тај његов дух и живот ми можемо да видимо кроз светитеље који су се касније у Српској Цркви и роду појавили, а који су сви имали пред собом узор живот и подвиг Светог Саве првог српског архиепископа. Свети цар Лазар косовски је на узору Светог Саве жртвовао све за Христа и Царство које је непролазно, а оставио царство које је пролазно. Потом, кроз вијекове, Свети Василије Острошки, који се исто угледао на Светог Саву по својој љубави према Богу и према свим народима, било које вјере или боје коже. Касније је Свети Сава био узор и краљу светитељу Милутину, који се као задужбинар угледао на Светог Саву и подигао толико знаменитих и дивних светиња у српском роду. И Свети Петар Цетињски се угледао на Светог Саву и Владика Николај Жички и Охридски, који је писао много о Светом Сави и

оставио српском народу бројне књиге, написане духом светих. И Ава Јустин Ћелијски је говорио о Светом Сави, указујући како је Свети Сава наш узор, примјер и пут ка животу вјечном“, казао је архимандрит Данило, додавши да човјек без Светог Саве не може да нађе прави пут.

Блаженопочивши Митрополит Амфилохије и Владика Атанасије су се угледали на Светог Саву са љубављу према Цркви, према народу, према светињама, и они су дали нама примјер и дух Светог Саве могао се кроз њих да наслутимо какав је био Свети Сава, архиепископ српски. Битно је да слиједимо његов пут који је био одрицење од свега земаљског препуштање Христу и задобијање Царства вјечног. Само говорити о Светом Сави није довољно, мора да се чита његово житије, студира његов живот, да се угледамо на њега и кренемо путем који води у живот вјечни“, рекао је игуман Данило (Трпчевски).

Светосавску бесједу произнио је проф. др Јово Медојевић, оцијенивши да људска рјечитост није у стању да прослави и опише дивног светитеља и угодника Свете Тројице – Светог Саву Српског, који је, „будући сав у Богу живоме, као вјерни ученик Христов, осјењен Духом Светим“, сијао сјеме вјере православне.

„Српски принц Растко, монах Сава, игуман манастира Студеница, архијереј и први архиепископ српски, помирител, ходочасник, дипломата, ктитор, књижевник, законодавац и побожник црквене умјетности. У Савино вријеме, српској држави требало је положити јак духовни темељ, стварајући самосталну, аутокефалну Српску православну цркву, која је вјерна изворној хришћанско – византијској цркви. Без такве цркве држава није имала сопствени дух. Зато, Свети Сава иде у Никеју код византијског цара и код васељенског патријарха, да издејствује самосталност Српске православне цркве. Са архиепископском катедром у манастиру Жича, први архиепископ Српски Сава, 1219. године, установљава у свим српским земљама 11 епархија – од Јадранског мора до Косова и Метохије; именује Србе за епископе, устројава српску свештену јерархију и тиме поставља темељ Српској православној цркви.

Тако цјеловиту и складну духовну личност, као што је Свети Сава, нема сваки народ. Свети Сава није само најзначајнија личност у српском народу XII и XIII вијека. Свети Сава је светионик словенског југа, у тој преломној историјској епохи једна однајзначајнијих личности тадашње хришћанске Европе, који је својим просветитељством спајао Европу и Азију, обједињавао и надахњивао балканске хришћанске земље“, бесједио је Медојевић.

Он додаје да је Свети Сава путовао по српском народу и као Христов апостол учио народ вјери у Бога живог и Сина Његовог, Господа и Спаса Исуса Христа. Ни злобиви и пакосни Синан-паша, спаљивањем моштију Светог Саве на Врачару 1594. године, није могао да спали вјеру српског народа, у нашег Светога оца Саву. Блаженог спомена Митрополит црногорско приморски Амфилохије истицао је да је: „Свети отац наш Сава, архиепископ и просветитељ српски и свеправославни. Његов пут је пут који води у живот, зато му и пјевамо као наставнику и учитељу пута који води у живот.“

„Његови трагови, трагови којима је он ходио, остали су неизбрисиви у људском памћењу, а његови трагови су, трагови: свјетлости, трагови човјечности, трагови богочовјечности. Такви су његови трагови! Такви су трагови свих Божјих људи који су газили по овој земљи. Трагови Светог Саве миришу на вјеру, доброту; миришу на светост и на свјетлост, за разлику од оних других трагова који смрде нечовјештвом, о којима је пјевао ловћенски пророк Петар II Петровић Његош“, истиче Митрополит Амфилохије, наводи др Јово Медојевић, напомињући да те неизбрисиве и миомирисне трагове и стазе Светог Саве налазимо и у Мојковцу.

„Духовне стазе Немањића у Мојовачком крају, дуге су 770 годишњим трајањем од када је синовац Светога Саве, краљ Урош први подигао град Брсково. И када размишљамо о протеклом животу Брскова, поставља се питање зашто је Мојковац изабран и створен за привредно средиште средњевјековне Србије. Вјерујем да сваки човјек у овом граду има одговор на ово питање. Брсковски рудници, Трг Брсково, Брсковски динар, који је био познат и као динар са крстом и љиљаном и динар са мачем. Брсковски динар се помиње у Дубровачком царинском статуту. Као динар краља Рашке и рашки динар помиње се и у Венецији у XIII вијеку. Све ове појаве нису случајне“, сматра Медојевић, указујући да је светосавско памћење извор коме се често враћамо, и зато, воду са овог извора, поручио је, никада не смијемо замути.

Подсјетио је да је у народу очувано много прича о Светом Сави, а народ

вјерује да је Свети Сава умио све да види просто и јасно и као мудар савјетник, вођа и заштитник.

„Храбро је рушио застарјеле традиције, отварао нове видике, али и чувао оно што ваља. Због тога већ осам вјекова провејавају приче и легенде о Светом Сави... Свети Сава нас је учио како да се понашамо у радости, болести, жалости, разводу брака, у злу и добру, са пријатељима, непријатељима; како се чува народ, како се учи, о младости, старости, сељаку, сукобу, родитељима, женидби, удадби, помоћи ближњима, слоги и неслоги. Свети Сава нас учи о благим и оштрим ријечима, јер је благ језик дрво живота.

Свети Сава нас учи да отјерамо мрачне мисли и утјешимо срца своја. Весело срце је живот човјеку. Радост као Сунце даје снагу и чини дане љепшим и плоднијим. Свети Владика Николај Велимировић каже: Жива душа Савина присутна је и данас у животу народа српског. Небески Свети Сава моћнији је од земаљског. Њему је Створитељ даровао славу, и силу, и власт да буде стварни вођа народа српског и данас и до краја свијета. Да заблагодаримо Светом Сави, нашем путоказном светионику, који нам је својим животом и дјелом освијетлио пут што у Небо води. За дуго ми нећемо имати такву личност и таквог духовника од којег је Бог створио Анђела, од тренутка када је спаљено Његово свето тијело. Свети Сава је постао бестјелесна сила – српски анђеол. И прва и посљедња корица српске историје носи и носиће лик Светог Саве. И ми, ововремени, остали смо дужни Светом Сави! Мислим да се не варам, ако кажем, да се тај дуг, макар као символ овога дана, може испунити према Светом Сави, првом архиепископу српском, равноапостоу, равноанђелу и чудотворцу“, поручио је проф. др Јово Медојевић.

У програму светосавске свечаности учествовали су: КУД „Весна“ из Мојковца, гуслар Жељко Вукчевић, рецитатори: Вукан Вуковић, Кристина Илинчић и Неда Шћепановић, хор Преподобне мајке Ангелине из Никшића. Водитељи програма били су: Сара Крговић и Милош Томовић.